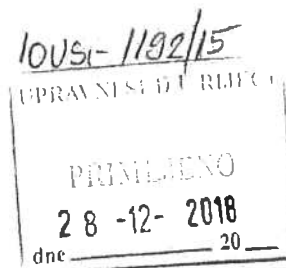

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-3147/17-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Fedore Lovričević-Stojanović, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (HAKOM), Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Hrvatskog Telekom d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, i Tele2 d.o.o. Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, radi inspekcijskog nadzora u postupku prijenosa brojeva, odlučujući o žalbi protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 10 UsI-1192/15-21 od 5. lipnja 2017., na sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2018.

presudio je

Žalba se odbija i potvrđuje se presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 10 UsI-1192/15-21 od 5. lipnja 2017.

Obrazloženje

Osporenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika klasa: UPI 344-07/13-01/78, urbroj: 376-04-15-20 od 27. svibnja 2015.

Tim rješenjem utvrđeno je da su zainteresirane osobe, u postupku prijenosa brojeva korisnika iz mreže Tele2 u mrežu Hrvatski Telekom (HT), postupila protivno odredbama Pravilnika o prenosivosti broja (točka 1.), naloženo je Tele2 da postupi po zahtjevu korisnika od 29. travnja 2013. za prijenos navedenih brojeva u roku od 24 sata u mrežu HT-a (točka 2.) te je Tele2 naloženo da tužitelju isplati naknadu radi nepravovremenog prijenosa brojeva u iznosu od 7.200,00 kn.

Tužitelj (dalje: žalitelj) osporava prvostupanjsku presudu u cijelosti i iz svih zakonskih razloga. U bitnome navodi da tuženik nije postupio prema uputama iz presude Upravnog suda u Rijeci poslovni broj: UsI-1761/13 od 27. ožujka 2015., u kojoj je, među ostalim, navedeno da je dužan postupiti prema odredbama Pravilnika o prenosivosti broja ("Narodne novine" 100/12.) - dalje: Pravilnik/12. To stoga što nije naredio hitni prijenos brojeva te mu je odredio pravo na naknadu po odredbi članka 23. stavka 1. Pravilnika o prenosivosti broja ("Narodne novine" 24/15.) - dalje: Pravilnik/15, čija visina je nepovoljnije regulirana (značajno smanjena i ograničena). Smatra da se radi o retroaktivnoj primjeni Pravilnika/15, koja nije dopuštena prema odredbi članka 90. Ustava Republike Hrvatske, praksi Ustavnog suda Republike Hrvatske i ovoga Suda, te se poziva na priloženo pravno stajalište predstojnika katedre za

upravno pravo Pravnog fakulteta u Rijeci. Smatra da u njegovom slučaju valjalo primijeniti odredbe Pravilnika/12, koji je propisivao naknadu za kašnjenje po satu, odnosno 240 kn po danu, bez ograničenja, i na koju odredbu je ukazao i sud u ranijoj presudi. Analizira sve pojedinačne stavke osporene presude te smatra da mu pripada naknada u iznosu od 10 kn za svaki započeti sat nepravovremenog prijenosa broja za svih 755 dana kašnjenja, s pripadajućom kamatom. Predlaže Sudu da poništi prvostupanjsku presudu i usvoji tužbeni zahtjev, a podredno da predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Žalitelj je, također, uputio sudu podnesak označen kao dopuna žalbe, koji se ne razmatra jer je podnesen izvan roka za žalbu.

Tuženik je u odgovoru na žalbu naveo da se spor odnosi na pitanje primjene Pravilnika. O tom pitanju detaljno se očitovao u odgovoru na tužbu i tijekom postupka, a njegov stav je prihvatio sud uzimajući u obzir načelo razmjernosti u zaštiti prava korisnika i javnog interesa koje govori o ravnoteži zakonskog ograničenja temeljnih ljudskih prava i sloboda u odnosu prema težini i značenju javnog interesa. Smatra da je sud ispravno prihvatio njegovo tumačenje prema kojem je žalitelj kod podnošenja zahtjeva za prijenos brojeva u drugu mrežu imao legitimno očekivanje da će ostvariti svoje pravo primjenom tada važećih propisa, ali se njegova legitimna očekivanja u tom trenutku nisu odnosila i nisu mogla odnositi i na ostvarenje prava na naknadu zbog nepravovremenog prijenosa broja. Smatra da je žalitelju određena odgovarajuća naknada prema Pravilniku koji je na snazi, koja je pravična i zakonita, uzimajući u obzir i da žalitelj nije učinio vjerojatnim da mu je zbog nepravovremenog prijenosa broja nastala bilo kakva šteta. Predlaže da se žalba odbije.

Žalitelj je u odgovorio na odgovor tuženika navodeći da je ovaj morao postupiti prema uputama iz presude te da se odredbe pravilnika ne mogu primjenjivati retroaktivno. Legitimna očekivanja, javni interes i načelo razmjernosti, nisu relevantni u ovom postupku.

Zainteresirane osobe nisu dostavile odgovor na žalbu.

Žalba nije osnovana.

Ispitujući prvostupanjsku presudu sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17.) - dalje: ZUS, ovaj Sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, odnosno oni ne utječu na donošenje drukčije odluke.

Sada osporeno rješenje doneseno je u izvršenju presude Upravnog suda u Rijeci poslovni broj 3 UsI-1761/13-16 od 27. ožujka 2015., kojom je poništeno tuženikovo rješenje od 20. rujna 2013. (kojim je obustavljen postupak inspekcijskog nadzora nad HT-om s obrazloženjem da ne postoje pretpostavke za vođenje postupka) te je predmet vraćen na ponovni postupak. Sud je, u bitnome, obrazložio da je Tele2 neopravdano odbio zahtjev za prijenos žaliteljevih brojeva iz pokretne komunikacijske mreže, koje postupanje je tuženik dužan sankcionirati i utvrditi ima li žalitelj pravo na naknadu prema odredbama Pravilnika/12. Sud je pritom ocijenio da je status brojeva aktivan jer ja žalitelj ostvario pozive prema besplatnom broju i službi za korisnike Tele2.

Prema ocjeni ovoga Suda, tuženik je u izvršenju presude postupio prema izreci presude i u skladu s pravnim shvaćanjem i primjedbama suda, sukladno odredbi članka 81. stavka 2. ZUS-a. U postupku je sudjelovala i zainteresirana osoba Tele2, tuženik je prihvatio stajalište suda da se radilo o aktivnom statusu brojeva te ocijenio da žalitelj ima pravo na naknadu radi nepravovremenog prijenosa brojeva u iznosu od 7.200,00 kn

Pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je odbio tužbeni zahtjev, odnosno ocijenio tuženikovo rješenje zakonitim.

Odredbom članka 10. stavak 1. ZUS-a propisano je da je pravomoćna presuda suda obvezna je za stranke u upravnom sporu i njihove pravne sljednike. Zainteresirana osoba

Tele2 nije bila stranka u ranijem sporu te se na nju ne mogu odnositi učinci presude od 27. ožujka 2015.

Osporeno rješenje doneseno je 27. svibnja 2015., kada je na snazi Pravilnik/15. U odredbi članka 26. isti propisuje da stupanjem na snagu ovog Pravilnika prestaje vrijediti Pravilnik/12, a ovaj Pravilnik stupa na snagu 1. svibnja 2015. (članak 27.).

Prema već izraženoj sudskoj praksi (presuda poslovni broj: UsII-319/17-6 od 11. siječnja 2018., UsII-113/18-7 od 22. kolovoza 2018. i dr.), a s obzirom na prijelaznu odredbu Pravilnika/15, bez obzira na to što ona ne sadrži formulaciju da će se ranije započeti postupci dovršiti prema odredbama novog pravilnika, u ovom postupku treba primijeniti odredbe Pravilnika/15. Sud nalazi neosnovanim tužbeni prigovor kako se radi o retroaktivnoj primjeni novog općeg akta. To stoga što prijelazna odredba određuje da se, od stupanja na snagu, primjenjuje novi Pravilnik. Ona ne utječe se na materijalno-pravno dovršenu situaciju, jer žalitelj nije stekao pravo na naknadu prema odredbama Pravilnika/12, nego je o njegovom pravu tek potrebno odlučiti.

Pritom valja istaknuti da podnošenjem zahtjeva za prijenos broja podnositelj ima legitimna očekivanja da će se njegov broj prenijeti primatelju broja u propisanom roku, ukoliko su za to ispunjeni zakonski uvjeti. Cilj toga postupka je omogućavanje podnositelju zahtjeva korištenje usluga u pokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži kod određenog operatora. Primarni očekivani cilj ne može biti kod ovakvog postupka ne može biti ostvarenje naknade zbog kašnjenja operatora.

Naime, iz podataka spisa predmeta razvidno je da je s predmetnih brojeva žalitelj uputio samo besplatne pozive. Nakon što je njegov zahtjev zainteresirana osoba odbila smatrajući da se radi o neaktivnim brojevima, ponudila mu je mogućnost podnošenja novog zahtjeva, jer po ranijem više nisu mogli postupati, s obzirom da tehničke mogućnosti sustava to ne dozvoljavaju. Žalitelj nije pristao na takvu mogućnost i ustrajao je na rješavanju ranijeg zahtjeva.

Ovakvo postupanje ukazuje na žaliteljevo uzimanje većeg broja usluga u pokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži, koje faktički ne koristi i nije mu u cilju da se prijenos tih brojeva izvrši u kratkom roku, što predstavlja zlouporabu pravnih mehanizama koji mu stoje na raspolaganju radi u svrhu ostvarivanja naknade u slučaju nepravovremenog prijenosa broja.

Takva njegova očekivanja (ostvarenje naknade) ne predstavljaju legitimna očekivanja, nego zlouporabu procesnog položaja.

Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 74. stavka 1. ZUS-a, odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 30. studenoga 2018.

Predsjednica vijeća
Fedora Lovričević-Stojanović, v.r.

Za točnost otprovka

